

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ *Ευ Σάββα!*

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΕΕΕΚ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Η δημοσιογραφική ομάδα του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών στο Μουσικό Εργαστήρι!

Γνωρίζοντας τη μουσικό της πόλης μας κ. Δέσποινα Καραπάνου

Σελ. 2

Το ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών στην
5^η πανελλήνια μαθητική συνάντηση
«Εκπαίδευση και Λαογραφία»

Οι μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών συμμετείχαν ενεργά χορεύοντας παραδοσιακούς χορούς Σελ. 6

Το Πασχαλινό Βazaar του ΕΕΕΕΚ
Γιαννιτσών!

Πασχαλινές δημιουργίες από τους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών Σελ. 7

Συνέντευξη της μουσικού κ. Δέσποινας Καραπάνου

Η μουσικός κ. Δέσποινα Καραπάνου άνοιξε τις πόρτες του Μουσικού Εργαστηρίου Γιαννιτσών στη δημοσιογραφική ομάδα του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών και παραχώρησε συνέντευξη στους μαθητές μας.

Θ: Γνωρίζουμε ότι είστε μουσικός. Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με τη μουσική;

Η μουσική δεν υπήρχε ως έντονο στοιχείο μέσα στο σπίτι μου. Δεν υπήρχε κανείς στην οικογένειά μου που να ήταν μουσικός. Βρισκόμουν στην Κρύα Βρύση, ήμουν στην 1η δημοτικού, η αδερφή μου ήταν στο γυμνάσιο και τότε υπήρχε ένα πρόγραμμα που τα παιδιά γυμνασίου μπορούσαν να κάνουν δωρεάν μαθήματα μουσικής. Έτσι, οι γονείς μου προσπάθησαν να πείσουν την αδερφή μου να συμμετάσχει, κάτι που δεν ήθελε καθόλου. Ενώ εγώ από την άλλη ήθελα με πάθος να κάνω μουσική για κάποιο λόγο που δεν ήταν ξεκάθαρος. Δέχτηκαν λοιπόν να με πάνε. Ωστόσο, η δασκάλα πιάνου μου

είπε πως πρέπει να πάω 3η δημοτικού για να ξεκινήσω μαθήματα. Κι έτσι έκανα υπομονή μέχρι τότε και ίσως αυτή η αναμονή να μεγάλωσε την επιθυμία μου για τη μουσική! Αυτό λοιπόν συνεχίστηκε και να 'μαι εδώ!

Δ: Πείτε μας λίγα λόγια για το μουσικό εργαστήρι.

Πριν από πολλά χρόνια, όταν σπούδαζα στο Βέλγιο, ήμουν σε μία σχολή που συνέβαιναν πάρα πολύ ωραία πράγματα. Αυτά άρχισαν να δημιουργούν ένα όνειρο μέσα στο κεφάλι μου για το πώς θα μπορούσε να υπάρξει ένα σχολείο μουσικής στο οποίο να συμβαίνουν ωραία πράγματα και να συνδυάζει τη

μουσική, την κίνηση, την έκφραση και πολλά ακόμη. Όταν επέστρεψα στην Ελλάδα ξεκίνησα να διδάσκω στη Θεσσαλονίκη έχοντας ακόμα το όνειρο στο μυαλό μου. Η ιδέα για το Μουσικό Εργαστήρι μπήκε πρώτη φορά στο μυαλό μου όταν γύρισα στην Κρύα Βρύση και άρχισα να κάνω μαθήματα σε μικρά παιδιά φίλων και σεμινάρια σε νηπιαγωγούς. Η ιδέα αυτή λοιπόν χτίστηκε από μένα και τον σύντροφό μου, τον Κώστα Καπλάνη, που χωρίς αυτόν δεν θα μπορούσε να γίνει, γιατί νομίζω πως ένας άνθρωπος από μόνος του δεν μπορεί να το κάνει. Σίγουρα υπάρχουν κι άλλοι πολλοί άνθρωποι εδώ, αλλά μαζί με τον Κώστα στηρίξαμε αυτή την ιδέα και συνεχίζουμε να το κάνουμε μέχρι και σήμερα.

Ζ: Μπορεί η τέχνη να αλλάξει τις ζωές των ανθρώπων; Και με ποιον τρόπο;

Ναι, μπορεί ή όχι, δεν μπορεί. Είναι και δική τους επιλογή αυτό ανάλογα με τα βιώματα και τις επιρροές τους. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ένας από τους μεγαλύτερους βιολιστές του κόσμου, ο Τζόσουα Μπελ, αποφάσισε μια μέρα να παίζει βιολί σε έναν σταθμό του μετρό. Τότε λοιπόν λένε ότι στάθηκαν λίγα παιδιά να τον ακούσουν και ελάχιστοι ενήλικες για πάρα πολύ λίγη ώρα και πάρα πολλοί άλλοι τον αγνόησαν. Ενώ την ίδια μέρα έπαιζε σε έναν τεράστιο χώρο που ήταν γεμάτος και οι άνθρωποι είχαν πληρώσει εξαιρετικά ακριβά το εισιτήριο. Αυτή λοιπόν η ιστορία, μου δείχνει ότι εμείς οι άνθρωποι κινδυνεύουμε να μην αφήσουμε την τέχνη που υπάρχει γύρω μας να μας επηρεάσει. Για αυτό λοιπόν είναι πολύ σημαντικό να μάθουμε να βλέπουμε γύρω μας τα ωραία πράγματα είτε στη φύση, είτε στους ανθρώπους, είτε στην τέχνη.

Θ: Μπορείτε να μας περιγράψετε μια μέρα από τη δουλειά σας;

Αυτή θεωρώ πως είναι η πιο δύσκολη ερώτηση, γιατί η δουλειά μου δεν έχει ακριβές ωράριο και νομίζω πως δεν είναι ακριβώς μία δουλειά. Είναι μια σύνθεση εργασιών. Η δουλειά μου μερικές φορές με απασχολεί αρκετά, δηλαδή για παράδειγμα όταν

κάνουμε μία παράσταση και έχω κολλήσει σε κάποιο δημιουργικό κομμάτι μπορεί αυτό να με απασχολεί και να ψάχνω να βρω τρόπους να δώσω λύση ακούγοντας, διαβάζοντας, βλέποντας, ρωτώντας, παρατηρώντας και τελικά η λύση να έρθει κάποια απρόσμενη στιγμή. Σε άλλη περίπτωση, μπορεί να ξεκινάει η σχολική χρονιά και να έρχονται στο εργαστήρι νέοι γονείς με τα παιδιά τους αναποφάσιστοι για το ποιο θα είναι το μουσικό όργανο που θα επιλέξουν, οπότε αυτό πάλι είναι μια άλλη διαδικασία της δουλειάς μου. Εκεί αφιερώνομαι στο να νιώσω το παιδί και να μπορέσω να το βοηθήσω να βρει αυτό που θέλει το ίδιο και του ταιριάζει, παίρνοντας πάντοτε ένα ρίσκο γιατί πρώτα πρέπει να το δοκιμάσει. Κατά τα άλλα, μια φυσιολογική μέρα περιλαμβάνει μαθήματα όπου διδάσκω κυρίως σε ομάδες παιδιών ηλικίας 2, 4 και 6 ετών μέχρι παιδιά λυκείου. Σε αυτή τη διαδικασία έχω να κάνω καθημερινά με το στήσιμο του μαθήματος και την προσωπική μου προετοιμασία, όσον αφορά στη φωνή μου, το σώμα, τη διάθεσή μου και όλα αυτά που προϋποθέτουν την επαφή με τους μαθητές.

Η κ. Καραπάνου απάντησε σε όλα τα ερωτήματα των μαθητών μας με θετική διάθεση!

Δ: Ποιοι άνθρωποι αποτέλεσαν πρότυπα για εσάς και πώς επηρέασαν τη ζωή σας;

Είναι σίγουρα πολλοί. Αλλά τώρα στο μυαλό μου έρχεται μια Βελγίδα καθηγήτριά μου η Μαρί, η οποία όταν την γνώρισα μου φάνηκε ιδιαίτερα αυστηρή. Στη συνέχεια, αυτό που με ενέπνευσε σ' αυτή ήταν η συνέπειά της, η παρουσία της, η συγκέντρωση και ο σεβασμός προς το μάθημα και τους φοιτητές και, τέλος, ο τρόπος διαχείρισης των συναισθημάτων.

Ζ: Ποια είναι η γνώμη σας για τη δημιουργία της εφημερίδας μας;

Καταρχάς, ένα μπράβο σε εσάς και τους ανθρώπους που δουλεύουν για να γίνει αυτή η εφημερίδα. Νομίζω ότι είναι κάτι πολύ όμορφο, δημιουργικό, δύσκολο, αλλά το αποτέλεσμα είναι εξαιρετικό. Μου θυμίζει τα δικά μου χρόνια στο γυμνάσιο όταν μαζί με εμπνευσμένους καθηγητές κάναμε τη δική μας σχολική εφημερίδα κάτι που μας επηρέασε θετικά, οπότε θεωρώ πως είστε τυχεροί!

Στο τελευταίο μέρος της συνέντευξης οι μαθητές ζήτησαν από την κ. Καραπάνου να συμπληρώσει τις παρακάτω προτάσεις:

- 1) Είμαι υπερήφανη για τους μαθητές, τις μαθήτριες και τα παιδιά μου.
- 2) Αγαπώ το τραγούδι, τη μουσική, το θέατρο και τη θάλασσα.
- 3) Αισθάνομαι χαρούμενη όταν ακούω παιδικά γέλια.
- 4) Εκνευρίζομαι όταν κάποιος κακομεταχειρίζεται τα παιδιά.

Το μαγικό τσουκάλι της ζωής!

Έπειτα η κ. Καραπάνου πρόσθεσε τα τρία βασικά συστατικά στο τσουκάλι της ζωής

Οι μαθητές μας περιηγήθηκαν στους χώρους του Μουσικού Εργαστηρίου..

Γνώρισαν μουσικά όργανα..

Και έπαιξαν Ντραμς!!!

Οι μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών στην 5η πανελλήνια μαθητική συνάντηση «Εκπαίδευση και Λαογραφία»

Οι μαθητές μας συμμετείχαν στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Δήμος Αλμωπίας και η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πέλλας στο πλαίσιο της 5ης πανελλήνιας μαθητικής συνάντησης «Εκπαίδευση και Λαογραφία» που έλαβε χώρα στην πόλη της Αριδαίας. Οι μαθητές μας χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς και το διασκέδασαν με την ψυχή τους!

Καλό Πάσχα..

.. με χειροποίητες λαμπάδες

από τους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών!

